

Малакы пыгамберің китабы

Гириш

Малакы пыгамберің китабы б. э. өң такмынан V асырда, яғни Иерусалимдәки ыбадатхана дикелдиленден соң язылыпдыр дийип хасапланылар. Малакы пыгамбер халкы Худайың әхтине вепалы болмага чагырар. Ол руханылары ве халкы язгарып, оларың Худая мынасып тәрде сежде этмейәндиклерини, Оны алдаяндыкларыны

ач-ачан айдяр. Пыгамбер оларың Худайың тағлыматына эермейәндиклерини, Оны сыламаяндыкларыны хем айдяр. Малакы пыгамбер Реббиң Өз халкыны пәклемәге ве оңа казылык этмәге гелжекдиги, эмма мунуң өң янында Онуң үчин ёл тайынлажак ве әхтини жар этжек бир векилини ибержекдиги барада пыгамберлик эдйәр.

Мазмуны

Ысрайылың гүнәлери	1:1–2:16
Реббиң жезасы ве рехим-шепагаты	2:17–4:6

1-нжи бап

¹Пыгамберлик сөзи. Малакының үсти билен Реббиң ысрайыллара айдан сөзи.

Реббиң ысрайыллара болан сөйгүси

²Реб: «Мен сизи озалдан сөййәрин» диййәр. Эмма сиз: «Сен бизи нәхили сөййәрсиң?» дийип сораярсыңыз. Реб шейле диййәр: «Ысав Якубың доганы дәлми нәме? Мен Якубы сайладым, ³эмма Ысавы рет этдим. Онуң дағларыны вейран этдим, мүлкүни чөл шагалларына бердим». ⁴Эдомлылар: «Биз вейран эдилдик, йөне вейранчылыгы дикелдерис» диерлер. Йөне Хөкмүрован Реб шейле диййәр: «Олар

гурарлар, эмма Мен йыкарын. Юрларының эрбет юртдыгыны, халкына болса Реббиң өмүрлик гахарының гелендигини хеммелер билерлер. ⁵Муну өз гөзлериңиз билен гөрүп: „Реб Ысрайыл серхединден дашарда хем бейикдир!“ диерсиңиз».

Реб руханылары язгаряр

⁶Эй, Мениң адымы кемсидйән руханылар, Хөкмүрован Реб сизе шейле диййәр: «Огул атасыны, гул хожа йыныны сылаяр. Эгер Мен ата болсам, ханы Маңа сылаг-хорматыңыз? Эгер Мен хожайын болсам, ханы сизиң Менден горкыңыз?

Гайтам сиз: „Биз нәдип Сениң адыны кемситдик?“ диййәрсиниз. ⁷Сиз

Мениң гурбанлык сыпамда харам гурбанлыклар хөдүрлөп, Мениң адымы кемситдиңиз. Сиз ене-де: „Биз нәдип Сени харам этдик?“ дийип сораарсыңыз. „Реббиң сачагыны кемситсек хем болар“ дийип, Мени харам этдиңиз. ⁸Көр малы гурбанлык этмек дүрсмүдир? Агсак я-да кесел малы гурбанлык этмек эрбетлик дөлми? Шейле малы өз хәкимине бир элтип гөр! Ол сенден разы болармыка, хайышыңы ерине етирермикә? Муны Хөкмүрован Реб диййәр. ⁹Инди бие мерхемерет эдер ялы, Худая ялбарып бир гөрүң!? Шейле гурбанлыклар хөдүрләнниңизден соң, Ол сизиң сораан задыңызы эдермикә? Муны Хөкмүрован Реб айдяңдыр». ¹⁰Хөкмүрован Реб шейле диййәр: «Гурбанлык сыпамда бидерек ере от якмазыңыз ялы, кәшгә араңыздан бири чыкып, дөвезелери япсады! Мен сизден разы дөлдирин. Инди Мен сизиң элиңизден садака кабул этмерин. ¹¹Гүндогардан гүнбатара ченли миллетлер арасында Мениң адым бейик болар! Әхли ерде Мениң адыма якымлы ыслы түтетги якылып, пәк садакалар хөдүрленер. Чүнки миллетлер арасында Мениң адым бейик болар. Муны Хөкмүрован Реб айдяңдыр. ¹²Эмма сиз: „Реббиң сачагы харамдыр, чөрегидир ир-иймишини кемситсек хем болар“ дийип, Мениң адыма ыснат гетирйәрсиниз. ¹³„Бу нәхили иргинлик!“ дийип, сиз муны әсгермезлик этдиңиз, Хөкмүрован Реб диййәр. Гурбанлык хөкмүнде сиз таланып алан, агсак я-да кесел мал хөдүрлейәрсиниз! Мен оны кабул эдерин өйдәңизми? Муны Реб айдяңдыр.

¹⁴Сүрүсіндәки гочы садака айдып, сонра онуң ерине Таңра майып-мүжриби гурбанлык берйән кеззаба нәлет

болсун! Чүнки Мен бейик Патышадырын, Хөкмүрован Реб диййәр. Миллетлер Мениң адымдан горкярлар».

2-нжи бап

¹⁻²Хөкмүрован Реб шейле диййәр: «Инди, әй, руханылар, бу буйрук сизиң үчиндир. Әгер диңлемесеңиз, адымы шөхратландырмагы йүректен илемесеңиз, онда Мен сизиң үтүңизе нәлет иберерин ве алкышларыңызы нәлете өврерин. Мен олары эййәм нәлетледим, себәби сиз муны йүректен илемедиңиз. ³Мен сизиң тохум-тижиңизи язгарарын. Байрамчылыкларда гурбан эдйән малларыңызың дерсини йүзүңизе сүртерин ве сиз хузурымдан әкидилип, дерсе ташланарсыңыз. ⁴Шонда Леви билен эден әхтимиң сакланмагы үчин, бу буйругы сизе ёлландыгымы билиң. Муны айдяң Хөкмүрован Ребдир. ⁵Мениң онуң билен эден әхтим яшайыш ве паракатчылык әхтидир. Мен булары оңа Менден горксун дийип бердим. Ол Менден горкуп, адыма хормат гойды. ⁶Онуң эдйән өвүтүңдевлери догруды, хилели сөзи ёкды. Ол Мениң билен ылалашык ве догрулык ёлундан йөрәп, көп адамлары гүнәден совды. ⁷Руханының сөзлери билими горамалыдыр. Ол Хөкмүрован Реббиң векилидир, ынсанлар онуң агзындан өвүтүңдев гөзлемелидир. ⁸Эмма сиз ёлдан чыкдыңыз ве өвүтүңдевлериңиз билен көп адамларың бүдремегине себәп болдуңыз. Сиз Левиниң әхтини боздуңыз. Муны айдяң Хөкмүрован Ребдир. ⁹Өвүтүңдевиңизде гарапгөйлик эдип, Мениң ёлларымы тутмандыгыңыз үчин, Мен хем сизи бүтин халкың оңүнде кемситдим ве песелтдим».

Халкың Реббе бивепалыгы

¹⁰Бизиң хеммэмизиң атамыз бир дөлми? Бизи бир Худай яратмадымы? Онда нэме үчин биз бири-биримизе дөнүклик эдип, ата-бабаларымызың эхтини бозярыс? ¹¹Яхуда дөнүклик эдип, Ысрайылда ве Иерусалимде нежис иш этди. Яхуда кесеки худая сежде эдйән гыза өйленип, Реббин халаян мукаддес өйүни харама чыкарды. ¹²Муны эден киши Хөкмүрован Реббе садака гетирен болсада, Реб онуң машгаласыны Якубың неслинден согруп ташлап, оны жезаландырсын.

¹³Ине, башга-да бир эден ишиниз бар: сиз Реббин гурбанлык сыпасыны гөзяшлар билен, мөңүрип, ахы-нала билен долдурярысыңыз, себэби Реб инди сизиң гетирен садакаларыңызга серетмейэр, олары элинизден хошаллык билен кабул этмейэр. ¹⁴Сиз: «Нэме үчин кабул этмейэр?» дийип сораарысыңыз. Себэби Реб сениң ве яш вагтың өйленен аялыңың арасында шаятдыр. Ол янёлдашың, эхтлешен аялың хем болса, сен оңа дөнүклик этдиң. ¹⁵Тутуш калбы билен Худая вепалы болан хич бир адам бейле херекет этмез. Вепалы адам нэме ислейэр? ^a Ол өз догулян чагаларының Худайың халкы болмагыны ислейэр. Шонуң үчин хабардар болуң ве яшыкда өйленен аялыңыза дөнүклик этмөң. ¹⁶Ысрайыл Худайы Реб: «Мен айрылышмагы йигренйэрин. Мен айрылышан адамың башына зулум саларын ^b, муны Мен – Хөкмүрован Реб

айдяндырын. Шонуң үчин сиз сересап болуң, дөнүклик этмөң» дийэр.

Хөкүм гүни

¹⁷Сиз сөзлериңиз билен Ребби ириздиңиз. «Оны нэдип ириздик?» дийип сораарысыңыз. «Яманлык эдйән хер бир адам Реббин назарында говудыр ве Реб олардан хошалдыр» я-да «Ханы, адалат Худайы ниреде?» дийип ириздиңиз.

3-нжи бап

¹Хөкмүрован Реб: «Өңүмден ёл тайярлар ялы, ине, Мен Өз векилими иберйэрин. Сизиң гөзлейән Таңрыңыз дуйдансыз Өз ыбадатханасына гелер. Сизиң хошал болян эхт Векилиңиз, ине, гелйэр» дийэр. ²Эмма эхт Векилиниң гелжек гүнүне ким чыдап билер? Ол пейда боланда, онуң өнүнде ким дуруп билер? Чүнки Ол демри эредйән от кимин, кир ювужының сабыны киминдир. ³Ол күмши эредип саплаян ялы отурып, Левиниң неслини саплар, олары алтын-күмүш кимин эредип тэмизлэр. Шонда олар садакаларыны Реббе догрулык билен хөдүр эдерлер. ⁴Онсоң өңки дөвүрде, гечен йылларда болшы ялы, Реб Яхуда ве Иерусалим халкының садакаларындан хошал болар. ⁵Хөкмүрован Реб шейле дийэр: «Соңра Мен хөкүм чыкармак үчин яныңыза гелип, жадыгөйлере, зынагэрлере, ялан ере ант ичйәнлере гаршы ве талабаның, дул аялың, етимиң хакыны иййәнлере гаршы, гелмишеги хукугындан

^a **2:15 Тутуш калбы... ислейэр?** – я-да Онда ажайып рух болсун дийип, оны бир эдип яратманмыды? Нэме үчин бир эдип?.

^b **2:16 Мен айрылышан... саларын** – я-да Айрылышып, зулум эдйэни йигренйэрин.

махрум эдйәнлере, Менден горкманялар гаршы деррев шаят боларын.

Халк Худайың хақыны иййәр

⁶Мен Ребдирин, үйтгейән дәлдин. Шонуң үчин хем сиз Якубың несли болмакдан махрум эдилмединаңиз. ⁷Ата-бабаларыңызың дөврүнден бәри сиз Мениң парзларымдан йүз өврүп, олары бержай этмейәрсинаңиз. Маңа тарап өврүлиң, Менем сизе тарап өврүлерин. Муны Хөкмүрован Реб айдяңдыр». Эмма сиз: «Биз нәдип өврүлели?» диййәрсинаңиз. ⁸Хей, ынсан Худайың хақыны иерми? Сиз Мениң хақымы ийдиңиз! Сиз болса: «Биз нәдип Сениң хақыңы ийдик?» диййәрсинаңиз. Хасылыңызың ондан бир бөлегини бермекде ве садакаларыңызда ийдиңиз! ⁹Сиз нәлетлендиңиз, себәби сиз Менден огурлаарсыңыз, бүтин миллет Менден огурлар! ¹⁰Өйүмде азык болар ялы, ондан биринаңиз барыны тутушлығына аммара гетириң. Мени мунуң билен сынап гөрүң. Муны Хөкмүрован Реб диййәр. Гөрүң, Мен гөгүң пенжирелерини сизин үчин ачып, үстүңизе долуп-дашян берекет ягдырмарыңмы? ¹¹Мен сизин үчин топрагыңыздакы хасылы вейран этмеги чекиртгелере гадаган эдерин. Мейдандакы үзүм агачларыңыз хасылсыз галмаз, Хөкмүрован Реб диййәр. ¹²Шонда әхли миллетлер сизе багтлы диерлер. Чүнки юрдуңыз эшретли юрт болар, муны Хөкмүрован Реб айдяңдыр.

Реб венадарлары сылаглар

¹³Реб: «Маңа гаршы бихая сөзлер айтдыңыз» диййәр. Сиз болса: «Биз Саңа гаршы нәме айдыпдырыс?» диййәрсинаңиз. ¹⁴Сиз, ине, шей-

ле дийдиңиз: «Худая гуллуқ этмек бидерекликдир. Хөкмүрован Реб-биң буйругыны бержай этмекден ве Онуң өнүнде яс тутуп гезмекден биз нәме пейда гөрйәрис? ¹⁵Инди текепбирлер багтлы диййәрис. Эрбетлик эдйәнлериң диңе бир иши ровач алман, әйсем олар Худайы сынап, жезадан гутуларлар».

¹⁶Онсоң Ребден горкянлар бири-бирилери билен геплешдилер. Реб үнс берип диңледи. Ребден горкуп, адына хормат гойянлар хақында Онуң өнүнде бир ятлама китабы язылды. ¹⁷Хөкмүрован Реб шейле диййәр: «Мениң беллән гүнүм олар Мениңки болар. Олар Мениң гымматлы халкым болар. Атасының өзүне хызмат эден оглуна хайпы гелши ялы, Мениң хем олар хайпым гелер. ¹⁸Шонда сиз ене бир гезек догры билен эгринаң, Худая гуллуқ эдйән билен этмейәниң арасындакы тапавуды гөрсинаңиз».

4-нжи бап

Реб-биң гелжәк гүни

¹Хөкмүрован Реб шейле диййәр: «Ине, ол гүн ожақ ялы янып гелйәр. Әхли текепбирлер ве хемме эрбетлик эдйәнлер саман кимин боларлар. Ол гүн оларың хеммесини от яндырар. Оларда не көк, не-де балдак галар. ²Йөне Мениң адымдан горкян сиз үчин шөхлеси билен шыпа бержек адалат гүнеши догар. Сиз шонда газыгыннан бошанан гөле ялы бөкүшерсинаңиз. ³Эрбетлери басгыларсыңыз, чүнки Мениң беллән гүнүм олар сизин аякларыңызың астында күл болар. Муны Хөкмүрован Реб айдяңдыр. ⁴Гулум Мусаның

кануныны, бүтин Ысрайыл үчин Мениң Хореп дагында ^a онуң үсти билен буйран парзларымы ве хөкүмлерими ятлаң. ⁵Ине, Мен-Реббин бейик ве газаплы гүни гелмезден өң, Өзүм

сизе Ыляс пыгамбери иберерин. ⁶Ол ата-энелериң йүрегини чагаларына, чагаларың йүрегини ата-энелерине тарап өврер. Шонда Мен гелип, юрды нәлетләп ёк этмерин».

^a 4:4 *Хореп дагы* – бу Синай дагының бейлеки ады.